

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 813/2021
31.08.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Попова, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К-1872/15 од 22.10.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 200/21 од 18.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 31.08.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Попова, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К-1872/15 од 22.10.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 200/21 од 18.03.2021. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К-1872/15 од 22.10.2020. године, поред осталих, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и 2 месеца и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 3 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом, према окривљеном АА, поред окривљеног ББ, одбијена је оптужба на основу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП, да су извршили кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, имовинскоправном захтеву оштећених, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 200/21 од 18.03.2021. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Новом Саду и пресуда Основног суда у Новом Саду К-1872/15 од 22.10.2020. године преиначена у делу одлуке о кривичној

санкцији само у односу на окривљеног ББ, тако што је Апелациони суд окривљеном ББ за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ за које је наведеном пресудом оглашен кривим, изрекао условну осуду и то тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 1 године и истовремено одредио да се она неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, док су жалбе бранилаца окривљених АА и ВВ одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Попов, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног АА ослободи од оптужбе или укине другостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање по жалби браниоца окривљеног АА од 23.11.2020. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, истицањем да се побијане пресуде заснивају на незаконитим доказима који су морали бити издвојени из списка предмета и као незаконите доказе означава записнике о саслушању окривљених ББ, ВВ и ГГ сачињених у ПС Бачки Петровац дана 21.03.2014. године, обзиром да окривљени нису потписали све листове записника, а који недостатак утиче на законитост и веродостојност доказа, нарочито имајући у виду да су се сви окривљени на претресу користили правом да не износе одбрану.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су неосновани, из разлога јер записници о саслушању окривљеног ББ, окривљеног ВВ и окривљеног ГГ, састављени пред овлашћеним службеним лицима МУП-а РС ДП ПУ Нови Сад, ПС Бачки Петровац од 21.03.2014. године представљају законите доказе и по начину прибављања и по својој садржини и на истима се може заснивати пресуда, обзиром да из списка предмета произилази да је ова доказна радња (саслушања окривљених) предузета у складу са одредбама чланова 68, 85. и 86. Законика о кривичном поступку који је био на снази у време саслушања окривљених и састављања записника о томе („Службени гласник РС“ број 72/11 од 28.09.2011. године који се примењује од 01.10.2013. године), а које одредбе се односе на ову радњу доказивања. Наиме, из списка предмета произилази да су наведени записници састављени у

присуству браниоца по службеној дужности окривљених - адвоката Небојше Карановића, да је сваки од именованих окривљених, на основу члана 68. ЗКП поучен о својим правима у кривичном поступку, пре свега о праву на браниоца, да није дужан ништа да изјави, да може да ускрати одговор на поједина питања, слободно изнесе своју одбрану и призна или не призна кривицу, саопштено му је дело које му се ставља на терет, те да је, након омогућеног поверљивог разговора са браниоцем, сваки окривљени изјавио да ће дати свој исказ, а после давања исказа и упозорења у смислу члана 235. став 1. ЗКП (да има право да прочита записник или да захтева да му се исти прочита), након читања записника, потписао и то: окривљени ББ све стране записника, а окривљени ВВ и окривљени ГГ прву, трећу и четврту-последњу страну записника. На свим записницима је бранилац потписао последњу страну записника, а примедби на поступање полиције није било, при чему су записници потписани и од стране овлашћеног службеног лица и записничара.

Стоји чињеница да окривљени ГГ и окривљени ВВ нису у складу са одредбом члана 235. став 3. ЗКП, након саслушања у полицији дана 21.03.2014. године и састављања записника о томе, потписали сваки лист записника, већ друга страна записника није потписана (страна на којој се налазе лични подаци окривљених али не и њихова одбрана која је унета на листовима записника које су окривљени потписали), а до чега је дошло услед очигледне омашке овлашћених службених лица полиције, међутим та чињеница, по налажењу овога суда, не чини овај доказ а priori незаконитим у садржинском смислу и нема за последицу његово обавезно издвајање из списка предмета. Ово са разлога јер одредбом члана 235. став 3. ЗКП није изричито прописано да ако саслушано лице не потпише сваки лист записника састављеног о његовом саслушању да се на том доказу не може заснивати судска одлука, дакле реч је о повреди релативног карактера, тако да непотписивање свих листова записника од стране окривљеног нема за последицу увек незаконитост доказа, већ је суд овлашћен да у току поступка у сваком конкретном случају цени законитост тог доказа, односно да ли је повреда одредбе члана 235. став 3. ЗКП таквог значаја да тај доказ треба издвојити из списка предмета, а што је суд у конкретном случају учинио и оценио да су наведени записници законити и да их не треба издвојити из списка. При том, записник о саслушању осумњиченог ББ састављен пред овлашћеним службеним лицима ПС Бачки Петровац дана 21.03.2014. године је потписан на свакој страни, тако да су у односу на овог окривљеног потпуно неосновани наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Дакле, како се, по оцени овога суда, записници о саслушању окривљених ББ, ГГ и ВВ састављени пред овлашћеним службеним лицима МУП-а РС ДП ПУ Нови Сад – ПС Бачки Петровац дана 21.03.2014. године сматрају законитим доказом на коме се пресуда може заснивати, а самим тим законитим се сматра и одбрана окривљених дата на тим записницима, то су, по налажењу Врховног касационог суда, неосновани и наводи захтева браниоца окривљеног.

Бранилац окривљеног у преосталом делу захтева за заштиту законитости нумерише и образлаже повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те наводи да нижестепене пресуде садрже потпуно нејасне чињенице које се односе на намеру

окривљеног за прибављање противправне имовинске користи и на вредност наводно одузете робе, а од чега је могла да зависи правна квалификација дела. Како наведена повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Горана Попова, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио као недозвољен на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**